

[Undervisningsministeren.]

mange bundne høringer efter en fastlagt procedure. Der må findes en enklere måde til at inddrage de mange berørte parter i sagerne forberedelse og gennemførelse. Jeg føler mig i denne henseende meget tiltalt af det forslag, som er fremsat af Kommunernes Landsforening, hvorefter forberedelsen af sager om opførelse eller ændring af skolebygninger og anlæg skal kunne overlades til et udvalg, der efter behov kan bestå af repræsentanter for kommunalbestyrelse, skolenævn, fritidsnævn, voksenundervisningsnævn, fælleslærerråd, ungdomsskolens og voksenundervisningens lærere og andre interesserede. Men jeg forstår ikke helt forslaget om, at amtsrådets godkendelse alene skal omfatte forslag til opførelse af nye skoler og ikke udvidelser og ombygninger af bestående skoler. Både ud fra planlægningsmæssige hensyn og i andre henseender vil udvidelser og ombygninger af bestående skoler kunne være af lige så stor betydning som opførelse af nye skoler.

Som nævnt er jeg enig i forslaget om oprettelse af én undervisningskommission i stedet for de bestående skole- og fritidskommissioner. Derimod kan jeg som sagt ikke tiltræde forslaget om kommissionens sammensætning.

Jeg kan heller ikke følge lovforslaget med hensyn til kommissionens beføjelser, som på folkeskoleområdet stort set er rådgivende, mens der på fritidsundervisningsområdet tillægges kommissionen detaljerede opgaver som følge af forslaget om at nedlægge de tre nævn inden for fritidsområdet. Det giver i sig selv en skævhed i forslaget opbygning til ugunst for fritidsorganisationerne, til ugunst for hele fritidssektoren, som jeg ikke kan være enig i.

Ved oprettelse af én fælles undervisningskommission drager man de styrelsesmæssige konsekvenser af det samarbejde, der i øvrigt lægges op til imellem folkeskole og ungdomsskole, ligesom man derigennem skaber mulighed for en ønskværdig ligestilling imellem folkeskoleforvaltningen og forvaltningen af virksomhed i henhold til lov om fritidsundervisning.

Med hensyn til de tre nævn inden for fritidsområdet mener jeg, at det især er påkrævet at overveje ungdomsskolens nævns stilling.

Jeg skal ikke gå i detaljer vedrørende stillingsbesættelser, men jeg finder det nødvendigt, også på grund af hr. Flemming Jensens bemærkninger herom ved fremsættelsen, at præcisere, at ansættelsesområdet for lærere og ledere i folkeskolen er fastlagt i folkeskolelovens § 27, som er gentaget uændret i det nye folkeskolelovforslags § 30. Det fremgår heraf, at lærere i folkeskolen ansættes ved en kommunes samlede skolevæsen, og at skoleinspektører, viceskoleinspektører og førstelærere ansættes ved en kommunes samlede skolevæsen med tjeneste ved en bestemt skole. De tre sidstnævnte kategorier er kun pligtige til at lade sig forflytte under bestemte i loven opregnede vilkår, mens lærere har pligt til at gøre tjeneste ved flere skoler inden for kommunen.

Det kunne naturligvis, set isoleret ud fra ønsket om at styrke skolenævnene, være rigtigt at give disse ansættelseskompetence. Jeg mener nu også, at man kan nævne forhold, der taler derimod, og det er under alle omstændigheder forbundet med juridiske problemer at gøre det. Hvis man i forbindelse med lærernes ansættelse vil fastholde deres pligt til at gøre tjeneste ved flere skoler i kommunen, vil skolenævnene ikke være det rette forum for foretagelse af indstilling til udnævnelse. Men det må vi se på, og jeg vil da også gerne se nærmere på mulighederne for en vis udvidelse af den nuværende skolestyrelseslovs § 27, stk. 12, f. eks. således at skolenævnet opnår ret til at udtale sig i alle tilfælde, hvor en lærer af kommunens centrale ledelse ønskes placeret ved den pågældende skole.

I tilslutning hertil skal jeg bare minde om, at spørgsmålet om tjenestemænds ansættelsesområde har sammenhæng med tjenestemænds ret til ventepenge og ydelser efter tjenestemandslovens § 32, og at problemet var genstand for en meget indgående behandling i tjenestemandskommissionen i sin tid, i 1965.

Problemerne vedrørende skolenævnets funktioner ved ansættelse af lærere, som i lovforslaget er tænkt som en indstillingsret, forhindrer imidlertid ikke, at der med hensyn til udnævnelseskompetencen kan ske en decentralisering, for så vidt angår de stillinger, som i dag besættes af ministeren, og det er jeg positivt indstillet over for.

Et væsentligt punkt i lovforslaget er som